

mændene have Krav paa, og som der er givet dem Løfte om, da de tiltraadte deres Embeder. Disse to Ting maa holdes ude fra hinanden.

Formanden: Folketingsmanden for Odense Amts 1ste Valgkreds har forlangt Ordet for 3die Gang under denne Forhandling. Hertil udkræves Tingets Samtykke. Hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg dette Samtykke som givet. (Op- hold). Det er givet.

Marott: Jeg skal indrømme den højtærede Minister, at der for saa vidt ikke er nogen stor Forskel i vore Meninger om denne Sags Ordning, idet Ministeren jo har lovet at tage Sagen op til Sommer, saaledes at formodentlig den kommende Rigsdag vil faa et Lovforslag i den Retning. Jeg kan paa den anden Side ikke indrømme, at dette Spørgsmaal ikke i nogen Grad hænger sammen med det foreliggende Forslag. Ganske vist kan Amtsforvalternes hele Lønningsforhold ikke tages op paa en Lov om Kontorholdsgodtgørelse, men det kunde jo være taget op samtidig dermed. Det er det, jeg har gjort opmærksom paa, men sent er jo bedre end aldrig, og naar Sagen kommer frem i den nærmeste Fremtid, skal jeg ikke opholde mig derved.

Den højtærede Minister sagde i sit Gensvar til det ærede Medlem for Sorø (Poul Christensen), at Fuldmægtigene kunde jo ikke ansættes af Staten, og det vilde vist ogsaa være en upraktisk Ordning, men naar der vedtages Kontorholdslove for disse Kontorfolk paa de forskellige offentlige Kontorer, kunde Staten dog, i alt Fald for nogle af disse Menneskers Vedkommende, fastsætte en bestemt Norm for deres Løn. Jeg synes, det vilde være rimeligt, for saa vide vi dog paa Forhaand, hvad vi give disse Kontorholdsudgifter ud til. Men saaledes som Forholdene ere i Øjeblikket, faa vi kun sparsomme Oplysninger derom rundt omkring fra de forskellige Embedsmænd. Man er paa den Maade ikke saa let i Stand til at regulere Lønnen, som man vilde være, hvis man paa det paagældende Lovforslag angav forskellige Regler for, hvorledes i alt Fald en Del af Kontorpersonalet skulde lønnes, og lønnes efter de Kontorholdsvederlag, Staten yder. Saa vidt mener jeg i alt Fald, man kunde gaa, naar man vedtager Kontorholdsudgiftslove, idet Rigsdagen derved i langt højere Grad, end det hidtil har været Tilfældet, vilde faa Haand i Hanke

med, hvorledes Personalet lønnes. Det indrømmes jo fra alle Sider, at de lønnes i flere Tilfælde ret uforsvarligt. — Finansministeren har jo endog i Dag udtalt, at Amtstuefuldmægtigene vare lønnede ret karrigt.

Paa den anden Side skal jeg indrømme, at der er enkelte af Amtstueforvalterne rundt omkring, der ikke have særlig store og smækfede Ben, men jeg har ogsaa kun paavist nogle enkelte Eksempler, og for de fleste af dem, som kunne komme under Omtale her, ere Løn, Sportler og Kontorholdsvederlag oppe paa saa store Beløb, at der er Anledning til at tage Sagen under Overvejelse, og jeg glæder mig derfor til, at vi faa denne Sag fremmet i en nær Fremtid.

Formanden: Det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Poul Christensen: Det, som ligger mig og den højtærede Minister imellem, er ikke saa overordentlig stort. Det er i og for sig nærmest Smaating, men det er dog den højtærede Ministers Begrundelse af Vederlaget til Amtstuefunktionærerne, der giver mig Anledning til en Bemærkning. Den højtærede Minister begrunder det nu ikke alene ved en Henvisning til Arbejdet, men med, at disse Funktionærer ville faa en Indtægtsnedgang, idet de miste den Fortjeneste paa Skattekvitteringsbøgerne, som de hidtil have tilvendt sig. Jeg vil gerne spørge, hvilken Hjemmel de have til at sælge disse Bøger. Borgerskab have de neppe. Jeg kan ikke tro, at det er en ulovlig Handel, men det kunde interessere mig at vide, hvor de søge deres Hjemmel til at sælge disse Bøger og selv bestemme Prisen, og i hvilket Omfang Skatteyderne skulle købe ny Skattekvitteringsbøger. Det er det, der har været Forholdet, at medens man enkelte Steder har været loyal nok til at tillade, at Navnet blev skrevet om i Skattekvitteringsbøgerne ved Ejerskifte, er man andre Steder gaaet den modsatte Vej for ikke at mindske sin egen Fortjeneste. Der er altsaa ikke nogen bestemt Regel. Hjemmel dertil maa de selvfølgelig have haft, ellers vilde det jo have været ganske ulovligt, og saa vilde der ikke for Staten være den fjerneste Grund til at honorere den Slags Opræden. Jeg er for mit Vedkommende kun bange for, at de, der have været i Stand til at skruer Prisen mest op, i Stand til mest — om jeg maa bruge det Udtryk, det er maaske lidt stærkt —, at